

Oppbl.
7.3.97
V.D.S.

Stiftelsen for norsk nasjonshistorie

ODD-BJØRN FURE: Vil bryte stillheten.

Den store stillheten

Et av de mest interessante temaene i Odd-Bjørn Fures pamflett «Kampen mot glemnelsen», er historikerens fravær fra den offentlige arena og dermed fra den løpende norske samfunnsdebatten. Fure presenterer selv forskjellige forklaringer på dette forsvinningsnummeret. Årsaken kan etter hans mening dels finnes i at historikerlauget er fortrent fra arenaen av andre fagmiljøer – særlig de samfunnsvitenskaplige, og dels i en generell nivellering av det intellektuelle nivået i norsk presse – noe som gjør det vanskelig for akademikerne å finne passende fora for sine egne ytringer.

SINDRE HOVDENAKK

■ ■ Fure er også redelig nok til å påpeke at historikerne selv må ta en del av ansvaret for sin retrett fra offentligheten, og dermed for det kunnskapsvakuum som etter hans mening har muliggjort historierevisjonistiske ytringer han helst skulle vært foruten.

■ ■ Historikerens uteblivelse fra den offentlige samtalen kan imidlertid ikke drøftes uten at man også tar høyde for et annet moment. Nemlig at historikerne, i likhet med alle andre akademiske miljøer, selv må begrunne sitt krav på offentlig interesse for eget virke. Og en slik tilnærming til offentligheten, det vil si massemediene, må naturlig nok skje på medienes egne premisser.

■ ■ Det er selvsagt en yrkesrisiko for alle avisfolk at en ender opp med å tro at det å skrive i avisa er den mest høyverdige og interessante form for åndelig virksomhet en kan bedrive. Det behøver slett ikke være tilfelle. Imidlertid kan en ikke unngå å registrere hvordan det akademiske miljøet i våre nærmeste naboland er til stede som deltakere i den offentlige politiske debatten på en helt annen og mer aktiv måte enn sine norske kolleger. Det gjelder ikke minst representanter fra de humanistiske fagområdene.

■ ■ Det virker rett og slett som om yngre danske og svenske akademikere finner det helt naturlig å engasjere seg utenfor egne kollokvierom. Ja, at de til og med har glede av å formulere seg skriftlig på en levende, lesverdig og engasjerende måte. Man kan nesten holde dem mistenkt for å tilhøre en akademisk tradisjon der retorisk bevissthet og gleden ved den gode formulering ikke virker diskrediterende for en fortsatt faglig karriere. Selv når ytringene står på trykk i aviser som også dekker sport og krim.

■ ■ Kanskje våre naboer, til forskjell fra Fures norske kolleger, har forstått at en sann intellektuell er en deltaker i den store samtalen. Ikke i den store stillheten.

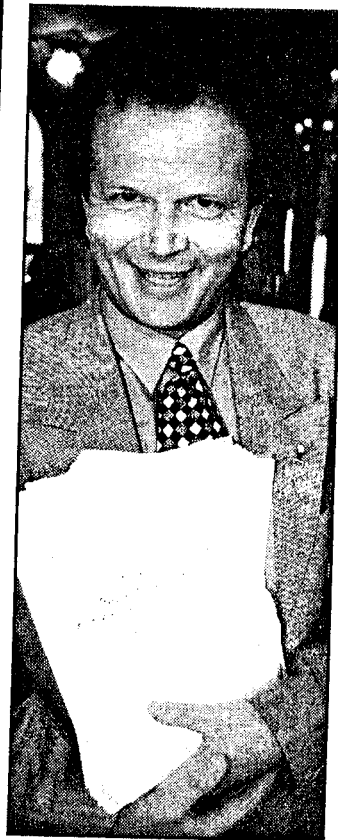
inn-
hogg

NB! Obs. Obs.

HB osv. er f.ø. S.t.f. univ. med. som abs. bør nytes fortl. med bs. Hva står det her? Fasiten finner du i en ny, nyttig og ajourført bok, «Forkortningsboka», der følgende står å lese: «I løpende tekst bør vi normalt ikke forkorte ord ... Hensikten med å for-

Faller

111056

KONFLIKT: Gyldendal-sjef Geir Mork og Aschehougs William Nygaard posisjonerer seg nå foran høstens store skolereform.

Kamp til at Dagbl Mork av br konfli

Av ANDF

Men de blant fo skal ette farer ogs avtalen mens A helle mo flikt.

– Jeg k er utvik sjen vi se at vi så s ter vårt tirsdag v beidspart reningen søke å fir ning på sier For formann.

År 200

Det var beidsutva gerforeni uka at m oppsigels

Hummer og kanari

Det er ikke lett å skjønne hva Puccinis «Missa di Gloria» og Beethovens 9. symfoni gjør på samme konsertprogram. Og det ble ikke lettere å forstå, etter at Kringkastingsorkesteret og Oslo Domkor forsøkte seg i Oslo Domkirke i går kveld.

KONSERT

KONSERT Kringkastingsorkesteret, Oslo Domkor og solister i Domkirken, dir.: Ari Rasilainen. Verker av Puccini og Beethoven.

Riktignok ikke på hele 9. symfoni, bare på siste sats (den med slageren «An die Freude»), slik at kor og solister ikke skulle bli uvirkosomme for lenge.

Helt vanlig er det jo ikke lenger, å framføre klassikere i utdrag. Det rareste var likevel at de hadde valgt et nummer

for stort, i mest bokstavelige forstand. Hele vår forventning til finalen i Beethovens siste symfoni er jo modellert på det storslåtte og rystende. Og forventningene bygges ikke ned, om man fjerner de tre første satsene slik som i går kveld. Til det har verket prentet seg for godt inn i erindringen, gjennom framføringer og innspillinger der de største har tatt ut sitt beste.

Middelmådig

I forhold til en slik standard endte framføringen som midt imellom nesten noe og ingenting. Presisjonen i instrumentgruppene var ikke skåret fint nok til, koret fikk ikke hentet opp tilstrekkelig dybde og nådde heller ikke ut i de voldsomme høydepunktene.

Internasj Det Apr

LØ

Kl. 13.00–15.00: Barn dans

Kl. 20.00: Solidaritet Mangfoldig teater fra A

Dørene åpnes kl. 19.0

Det blir lett servering

Pris familieprogrammet

dagen: kr. 50,-. Barn u

Arr.: MIRA Ressurssente

Bergljot

